

Arrest

**nr. 188 676 van 20 juni 2017
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 8 september 2015 België is binnengekomen, diende op 16 september 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 2 december 2016 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 2 december 2016 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 16/09/2015

Overdracht CGVS: 26/02/2016

U werd op 17 oktober 2016 van 14.13u. tot 18.21u. gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocate, meester Samira Gazzaz, was gedurende het gehele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten. U bent geboren in Batha, nabij Nasiriya in de provincie Thi Qar te Irak op 1 november 1989. U heeft uw hele leven in uw ouderlijk huis gewoond in Al Zahra'a wijk in de stad Nasiriya. Hoewel u niet gelovig bent, komt u uit een familie die de sjiitische geloofsstrekking aanhangt. U bent Arabier, behorend tot de stam (ashira) Altab en de clan (fakhdh) Badri.

Uw vader is een gepensioneerd veehandelaar. U heeft 7 broers en geen zussen. Al uw broers wonen nog in het ouderlijk huis. Na uw vertrek naar België is de rest van het ouderlijk gezin naar het centrum van Nasiriya verhuist. U had een eigen kapperszaak in de Zahra'a wijk waar u ongeveer 100 US dollar per dag mee verdiende.

Tussen 2013 en 2015 had u in het geheim een relatie met Z. A. K. U had 20 dagen regelmatig oogcontact met haar, waarop u besloot om haar te achtervolgen en in een naburige winkel vroeg u haar om een relatie aan te gaan. Hoewel zij uit een conservatieve sjiitische familie komt en het volgens de gangbare moraal verboden is om een relatie te hebben buiten het huwelijk, stemde ze in. A. de broer van Z. is lid van een sjiitische militie. Z. heeft u dat ook verteld. Nadat u in 2014 tot twee maal toe getracht heeft om met Z. te huwen heeft A. u betrappt toen u met Z. in een park aan het wandelen was. A. zou u toen met de dood hebben bedreigd. Hij had toen ook al foto's van u en Z. gezien.

Op 24 juli 2015 kwam A. naar uw ouderlijk huis om u te vermoorden. U was echter niet thuis, maar omdat uw 13 jaar oudere broer U. op u leek werd hij vermoord per vergissing.

Op 2 augustus 2015 kreeg u een brief van sheik S. H., de leider van uw stam, waarin u voor dood wordt verklaard en verstoten uit de stam.

Op 5 augustus 2015 verliet u Nasiriya. U bent met het vliegtuig van Basra naar Turkije gevlucht. Van daaruit bent u met een boot naar Griekenland gereisd. Vervolgens heeft u uw reis per auto voortgezet, om via de Balkanroute België te bereiken op 8 september 2015. Op 16 september 2015 heeft u asiel aangevraagd in België.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u de volgende originele documenten neer: uw paspoort, uw nationaliteitsbewijs, uw identiteitskaart, een overlijdensakte van uw broer U. Voorts legde u van de volgende documenten kopieën neer: de woonstkaart van uw vader, een attest van de stam, een huurcontract van uw zaak, foto's van Z., foto's van uw kapperszaak, foto's van uw broers. Op 18 oktober heeft u via e-mail nog een afdrucken toegestuurd van een Whatsapp conversatie met Z. op 11 mei 2016.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) besloten dat u niet in aanmerking komt voor het bekomen van de vluchtelingenstatus, noch voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. U maakt niet aannemelijk dat u in Irak een gegronde vrees voor vervolging, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, dient te koesteren of dat u een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw relationele problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald: ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaring blijkt immers dat de relatie die u zou hebben gehad met Z. A. K. de grondslag vormen voor de problemen die u nadien ervaarden (gehoorverslag CGVS, dd. 17/10/2016, p. 13-15). Hoewel u te kennen gaf dat de relatie als ongewenst werd beschouwd vanwege uw beperkte betrokkenheid bij religieuze sjiitische rituelen waar dit wel van u werd verwacht, is dit van familiale aard en kan er geen sprake zijn van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie louter op basis van deze vermeende liefdesrelatie.

Daarnaast roept u internationale bescherming in gezien u meent dat A. de broer van uw geliefde u wil executeren, uit hoofde van de relatie die u met Z. A. K. heeft gehad. Uit uw verklaringen omtrent uw relatie met Z. A. K. blijkt uit niets dat u werkelijk een relatie met haar zou hebben gehad. Zo blijkt u reeds op de hoogte te zijn geweest van het feit dat haar broer A. bij de streng religieuze sjiitische militie Ansar Al Akeeda aangesloten was (CGVS, p. 15 en p. 17) en dat haar familie tegen de relatie was (CGVS, p. 14). Ze zou bovendien uit een conservatieve familie komen en was u op de hoogte van het feit dat het niet toegestaan is om buiten het huwelijk om een relatie aan te gaan (CGVS, p. 9). Het is duidelijk dat u beide een zeer groot risico nam door deze relatie aan te gaan.

Wat alleen te verklaren valt als het om een serieuze liefdesrelatie zou gaan. Vooral voor haar, aangezien zij haar eerbaarheid verliest door ongehuwd een relatie aan te gaan. In conservatieve kringen kan dit voor haar resulteren in een eermoord als haar familie erachter zou komen

(zie administratief dossier: *Violence Against Women; Honor Killings: the Survival of Patriarchy in Different Societies*). Het is dan ook ongeloofwaardig dat u haar al direct kon overtuigen om met u een relatie aan te gaan bij de eerste keer dat u tot haar gesproken had (CGVS, p. 16). Vervolgens heeft u twee jaar lang een geheime relatie met haar, maar blijft u bijzonder weinig van haar af te weten. U weet niet wanneer ze precies geboren is (CGVS, p. 16). Gevraagd naar de namen van haar vriendinnen, geeft u eerst aan dat ze een geïsoleerd leven leidde en geen vriendinnen had. Toen u werd geconfronteerd met de geringe plausibiliteit gezien ze nog schoolgaand was, gaf u plots aan dat ze veel vriendinnen heeft en dat ze bovendien allemaal uit de buurt komen. U kon nochtans geen enkele vriendin opnoemen (CGVS, p. 19). U kon op geen enkele manier inzicht geven in het leven van Z. A. K. U kon zelfs geen hobby noemen, noch specifieke karaktereigenschappen van haar (CGVS, p. 18-19). Er kan bijgevolg niet het minste geloof worden gehecht aan het werkelijke bestaan van uw verboden relatie met Z. A. K.

Voorts is uw relaas van de zedenrechterlijke verhoudingen in Irak geheel in tegenspraak met gerenommeerde internationale bronnen. U stelt dat het volgens de stammencultuur de praktijk is dat wanneer de eer van de familie in zedenrechterlijke zin is aangetast eerst de jongen moet worden vermoord en dan het meisje om de eer van de familie te herstellen (CGVS, p. 8). Verder stelt u dat u diegene bent die verantwoordelijkheid draagt voor de berokkende schade. Volgens u is de gangbare opvatting in Irak dat vrouwen geen volledig functioneerde hersenen hebben en daarom als kind behandeld moeten worden. Hen treft daarom geen blaam, het is altijd de man die schuldig is (CGVS, p. 9). Het is echter het meisje dat volledig verantwoordelijk wordt gehouden voor de aantasting van de familie eer. Zij is diegene die vermoord moet worden om de familie te zuiveren van alle schande (zie administratief dossier: *The Guardian, You can come upon women's bodies anywhere; The Independent, Barbaric honour killings become the weapon to subjugate*). Sterker nog de man kan vaak de oplossing zijn voor de eerkwestie door met het meisje te trouwen (zie administratief dossier: *Iraqi Women Lost Liberties*). Geconfronteerd met deze vaststellingen blijft u steeds het gevaar voor u poneren en minimaliseert u die voor Z. (CGVS, p. 8-9). Uw houding ten aanzien van haar lot is verbijsterend. U heeft sinds de ontdekking van de vermeende relatie door haar broer geen contact meer met haar gezocht. Het is zij die in mei 2016 met u contact zou hebben opgenomen en waarvan u een kopie van de Whatsapp conversatie heeft neergelegd (CGVS, p. 8). Waar zij schijnbaar alle moeite nam met grote persoonlijke risico's om contact met u te zoeken, heeft u geen contact meer met haar gezocht. Haar contacteren zou grote risico's voor uw familie inhouden (CGVS, p. 17). Uit uw gebrek aan interesse voor haar en uw negatie van de risico's die zij loopt kan enkel geconcludeerd worden dat de relatie nooit bestaan heeft. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt en dient er geconcludeerd te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève aannemelijk te maken, noch uw persoonlijke risico op het lijden van ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. De foto's tonen een vrouw waarvan de identiteit niet is komen vast te staan, noch blijkt hier onomwonden uit dat u een relatie met haar heeft. De Whatsapp conversatie kan eveneens niet onomwonden bewijzen dat u een geheime relatie met Z. zou hebben gehad. De Whatsapp conversatie mist immers een ondubbelzinnige verwijzing naar de afzender. Meer nog, documenten kunnen alleen dienen ter ondersteuning van geloofwaardige verklaringen. Gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen, hebben deze documenten geen bewijskracht. Bovendien blijkt uit informatie van het CGVS dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en dat het gemakkelijk is om vervalste Iraakse documenten aan te schaffen, zowel in Irak als in het buitenland (zie administratief dossier, *COI Focus Irak: Corruptie en documentenfraude*). De andere documenten dienen enkel ter staving van uw identiteit en plaats van herkomst, waarover er geen twijfel bestaat.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 4 augustus 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de [Thi Qar] te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwickeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. De overwinning van de Iraqi Security Forces en de Popular Mobilization Units (PMU) op IS in Jurf al-Sakhar eind oktober 2014, heeft op middellange termijn bijgedragen tot de afname van het geweld in Noord-Babil. . IS is er sindsdien niet meer in geslaagd om in Babil een territorium onder controle te krijgen. Het geweld dat er anno 2015-2016 in de provincie plaatsvindt, is voornamelijk geconcentreerd in het gebied tussen de grens met de provincie Bagdad en de stad Hilla, niet ver van Jurf Al Sakhar. Het aantal burgerslachtoffers in de hele provincie is vanaf begin 2015 duidelijk afgenomen. Deze reductie stabiliseerde in de loop van 2015 en ook begin 2016 bleef het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers beperkt. Deze relatief kalme periode eindigde in maart 2016. De provincie werd dan getroffen door twee zeer zware aanslagen en aantal kleinere incidenten. In de daaropvolgende maanden is het geweld in Babil terugvallen tot op het niveau dat de periode maart 2016 voorafging.

In de overwegend sjiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies heel ver onder dat van Centraal-Irak.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Karbala een beperkt aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in de provincie Karbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Op 7 juni 2016 werd er echter voor het eerst sinds oktober 2014 in de stad Karbala een autobom tot ontploffing gebracht. Aanslagen in de provincie Karbala blijven evenwel uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg. In april – mei 2016 vonden er echter twee zware aanslagen plaats, een in de provincie Thi Qar en een in de provincie Al-Muthanna. Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International

Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat IS, door de militaire tegenslagen, haar strategie heeft gewijzigd en dat de organisatie weer meer teruggrijpt naar het plegen van spectaculaire aanslagen diep in het territorium van de tegenstander (in dit geval het sjiietische Zuiden van Irak) om het Iraakse leger, de politie en de PMU te dwingen een groter deel van de strijdkrachten in te zetten voor de beveiliging van Zuid-Irak. Niettegenstaande hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid-Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon in het kader van een gewapend conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een wat zich als een enig middel aandient een schending aan van de volgende bepalingen:

"artikel 1, sectie A, § 2, van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 evenals de schending van artikel 48/3, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, evenals van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffend de formele motivatie van de bestuurshandelingen."

In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op de documenten die hij heeft voorgelegd, waarmee geen rekening werd gehouden. Hij stelt dat hij nog het attest van zijn stam van 2 augustus 2015 gaat neerleggen dat werd besproken tijdens het CGVS-interview (CGVS-gehoorverslag, stuk 7, p. 11). Hij vraagt om rekening te houden met de overlijdensakte van zijn broer en de foto van het lijk (*Ibid.*, p. 14).

Ten tweede benadrukt verzoeker dat hij wegens zijn sjiietische geloofsovertuiging en door het feit dat hij niet praktiserend is en een buitenechtelijke relatie had met Z., met de dood werd bedreigd door haar broer, zodat zijn vrees gelinkt kan worden met de criteria van het vluchtelingenverdrag.

Verder licht verzoeker zijn relatie met Z. toe.

In een vierde onderdeel bespreekt verzoeker de aanslag op de eer van de familie van Z. omdat zijn pogingen om met haar te trouwen werden geweigerd door haar familie.

Tot slot gaat verzoeker in op de veiligheidssituatie in Irak, met name in de provincie Thi Qar en de stad Nasiriya, waarvan verzoeker afkomstig is. Hij meent dat hij als handelaar zal worden gevisieerd door de sjiietische milities omdat hij zijn geloof niet praktiseert, nooit naar de moskee gaat en zijn winkel opent op dagen die als feestdagen worden beschouwd door de sjiietische godsdienst. Hij stelt dat Z.'s broer lid is van een heel invloedrijke militie. Hij verwijst verder naar algemene landeninformatie en persberichten om te stellen dat het risico in geval van terugkeer naar Irak reëel is. Hij voegt hieraan nog toe dat het aantal aanvallen steeds groter wordt en dat het aantal doden ook steeds stijgt. Hij besluit dat er actueel een reëel risico bestaat voor zijn leven of zijn persoon als burger wegens zinloos geweld in het kader van een intern of internationaal gewapend conflict.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep brengt verzoeker informatie bij over de algemene veiligheidssituatie in Irak.

Hij legt statistische gegevens neer over dodelijke incidenten in de provincie Basra van iraqbodycount.org (stukken 2-7).

Hij voegt persberichten over geweld in Basra van september 2013, januari 2015, oktober 2015, januari 2016 en april 2016 (stukken 8-11, 14-16, 18-20 en 22).

Hij legt tevens het jaarrapport 2015-2016 over Irak van Amnesty International voor (stuk 12). Hij haalt stukken uit het Crime & Safety Report Basrah van 2016 van osac.gov (stuk 13).

Hij legt tot slot ook een blogbericht van 23 september 2013 van musingsoniraq.blogspot.be en nota van OFPRA over de gedwongen rekrutering van jonge soennitische mannen door sjiitische milities in de provincie Dhi Qar (stukken 19 en 21).

2.1.3. In de nota met opmerkingen stelt de Commissaris-generaal dat geen gegronde middelen werden aangevoerd. Hij voegt tevens UNHCR's "*Position on Returns to Iraq*" van 14 november 2016.

2.1.4. In een aanvullende nota van 25 april 2017 legt de Commissaris-generaal de COI Focus "*Irak. De veiligheidssituatie in Zuid-Irak.*" van Cedoca van 4 februari 2017 neer.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De Raad stelt vast dat met de door verzoeker voorgelegde documenten rekening werd gehouden, nu in de bestreden beslissing terecht wordt aangehaald dat deze geen afbreuk kunnen doen aan de vaststelling dat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is. Documenten dienen immers ter ondersteuning van een geloofwaardig asielrelaas en kunnen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas niet herstellen. Waar verzoeker aangeeft dat hij nog een attest gaat neerleggen van de sheikh van zijn clan, dient te worden opgemerkt dat dit tot op heden ontbreekt. De Raad stelt samen met de Commissaris-generaal vast dat verzoekers voorgehouden verboden relatie en zijn problemen ongeloofwaardig zijn, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan het overlijden van zijn broer omwille van deze problemen. Bovendien blijkt uit de COI Focus "*Irak. Corruptie en documentenfraude.*" van Cedoca van 8 maart 2016 dat er in Irak op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en dat het gemakkelijk is om vervalste Iraakse documenten aan te schaffen, zowel in Irak als in het buitenland. De documentatie die verzoeker heeft voorgelegd om de voorgehouden problemen aannemelijk te maken wijzigt de vaststelling bijgevolg niet dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is.

Verzoekers kritiek op de motivering in de bestreden beslissing dat de voorgehouden problemen niet kunnen worden gelinkt aan een van de redenen van het vluchtelingenverdrag, betreft een overtoollig motief. Verzoekers asielrelaas is immers ongeloofwaardig, zodat hij in elk geval niet aannemelijk maakt dat hij aanspraak kan maken op de vluchtelingenstatus.

Verzoeker kan niet worden bijgetreden dat hij Z. onmiddellijk kon overtuigen om met hem een relatie aan te gaan bij de eerste keer dat hij tot haar gesproken had (CGVS-gehoorverslag, stuk 7, p. 16). Hij verklaarde immers dat hij twintig dagen oogcontact met Z. had en toen ze elkaar in de winkel spraken, ze een relatie met elkaar begonnen. Verzoeker kan niet eenvoudigweg voorhouden dat hij zich slecht uitgedrukt heeft nu hem de uitdrukkelijke vraag werd gesteld naar het begin van de relatie en hij antwoordde dat de relatie startte toen ze elkaar in de winkel ontmoetten. De Raad volgt de Commissaris-generaal dat er kan verwacht worden dat verzoeker het begin van de relatie correct kan situeren, temeer dit het begin van verzoekers problemen betekende omdat Z. daarmee de beslissing nam om in te gaan tegen haar conservatieve familie en het risico liep op eremoord.

In navolging van de Commissaris-generaal stelt de Raad dat het ongeloofwaardig is dat verzoeker twee jaar lang een geheime relatie zou onderhouden met Z. zonder dat hij weet wanneer ze precies geboren is (CGVS-gehoorverslag, stuk 7, p. 16).

Hij verklaarde dat hij dacht dat ze in 1990 geboren is en ze 22 of 23 jaar was. Uit het gehoorverslag kan niet worden afgeleid dat verzoeker zou verklaard hebben dat hij dikwijls haar geboortedatum vergeten is. Gevraagd naar de namen van haar vriendinnen, geeft verzoeker eerst aan dat ze een geïsoleerd

leven leidde en geen vriendinnen had. Toen hij werd geconfronteerd met de geringe plausibiliteit gezien ze nog schoolgaand was, gaf verzoeker plots aan dat ze veel vriendinnen heeft en dat ze bovendien allemaal uit de buurt komen. Hij kon nochtans geen enkele vriendin opnoemen (CGVS-gehoorverslag, stuk 7, p. 19). Verzoeker kon op geen enkele manier inzicht geven in het leven van Z., kon zelfs geen hobby noemen, noch haar specifieke karaktereigenschappen. Na confrontatie met de vaststelling dat hij niets over Z. weet, kon hij geen enkele uitleg geven voor zijn gebrekkige verklaringen. Hij bracht evenmin elementen aan die toelaten wel geloof te hechten aan de vermeende liefdesrelatie. Nu deze zaken logischerwijze een essentieel deel uitmaken van de persoon met wie verzoeker twee jaar lang een relatie onderhield, kan bijgevolg niet het minste geloof worden gehecht aan het werkelijke bestaan van verzoekers verboden relatie met Z. Nu hij voorhoudt dat zij dagelijks anderhalf uur tot twee uur belden en wanneer het mogelijk was zij elkaar zelfs twee keer per dag opbelden, ondersteunt dit betoog enkel de vaststelling dat verzoeker wel degelijk op de hoogte moest zijn van een aantal essentiële zaken.

De Commissaris-generaal merkt terecht op dat verzoeker tijdens het CGVS-interview werd geconfronteerd met de vaststelling dat het vooral voor Z. een groot risico was om met hem een relatie aan te gaan, aangezien zij ongehuwd waren en zij haar eerbaarheid daar dan ook mee verloor. Uit de landeninformatie in het administratief dossier blijkt immers dat een ongehuwde relatie in hoofde van de vrouw kan resulteren in een eremoord als haar familie erachter zou komen (Landeninformatie, stuk 19, nr. 1-4; CGVS-gehoorverslag, stuk 7, p. 8-9). Uit deze informatie blijkt eveneens dat de man vaak de oplossing kan zijn voor de eerkwestie door met het meisje te trouwen. Verzoeker poneerde echter steeds het gevaar in zijn hoofde en hij minimaliseerde die voor Z. In de aangevochten beslissing wordt terecht aangehaald dat verzoekers houding ten aanzien van haar lot verbijssterend is. Verzoeker heeft sinds de ontdekking van de vermeende relatie door haar broer geen contact meer met haar gezocht. Het is Z. die in mei 2016 met verzoeker contact zou hebben opgenomen en waarvan hij een kopie van de Whatsapp conversatie heeft neergelegd. Waar zij schijnbaar alle moeite nam met grote persoonlijke risico's om contact met verzoeker te zoeken, heeft hij geen contact meer met haar gezocht. Verzoeker beweerde eenvoudigweg dat haar contacteren grote risico's zou inhouden voor zijn familie inhouden (CGVS-gehoorverslag, stuk 7, p. 17). Hij maakt echter geenszins aannemelijk dat hij ooit overwogen heeft om met Z. te trouwen om de eerkwestie te vermijden. Hij blijft verklaringen afleggen die volledig in tegenspraak zijn met de zedenrechtelijke verhoudingen in Irak en waarbij hijzelf, en niet Z., de volledige verantwoordelijkheid draagt voor de aantasting van de familie-eer (CGVS-gehoorverslag, stuk 7, p. 8-9). Uit verzoekers gebrek aan interesse voor Z. en zijn ontkenning van de risico's die zij loopt kan enkel geconcludeerd worden dat de relatie nooit bestaan heeft.

Van verzoeker kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om te informeren hoe de problemen evolueren voor zijn geliefde, niet alleen om een gedegen inschatting te kunnen maken van zijn actuele problemen in zijn land van herkomst maar ook omdat verzoeker zijn geliefde in zeer precare omstandigheden heeft achtergelaten. Een dergelijke desinteresse doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 19, nr. 6-7) wordt in de bestreden beslissing aangaande de veiligheidssituatie in verzoekers land en regio van herkomst terecht gemotiveerd als volgt:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus “Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak” van 4 augustus 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen.

Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de [Thi Qar] te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden. De overwinning van de Iraqi Security Forces en de Popular Mobilization Units (PMU) op IS in Jurf al-Sakhar eind oktober 2014, heeft op middellange termijn bijgedragen tot de afname van het geweld in Noord-Babil. . IS is er sindsdien niet meer in geslaagd om in Babil een territorium onder controle te krijgen. Het geweld dat er anno 2015-2016 in de provincie plaatsvindt, is voornamelijk geconcentreerd in het gebied tussen de grens met de provincie Bagdad en de stad Hilla, niet ver van Jurf Al Sakhar. Het aantal burgerslachtoffers in de hele provincie is vanaf begin 2015 duidelijk afgenomen. Deze reductie stabiliseerde in de loop van 2015 en ook begin 2016 bleef het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers beperkt. Deze relatief kalme periode eindigde in maart 2016. De provincie werd dan getroffen door twee zeer zware aanslagen en aantal kleinere incidenten. In de daaropvolgende maanden is het geweld in Babil terugvallen tot op het niveau dat de periode maart 2016 voorafging.

In de overwegend sjiiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies heel ver onder dat van Centraal-Irak.

Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen.

In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Karbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in de provincie Karbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Op 7 juni 2016 werd er echter voor het eerst sinds oktober 2014 in de stad Karbala een autobom tot ontploffing gebracht. Aanslagen in de provincie Karbala blijven evenwel uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.

Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg. In april – mei 2016 vonden er echter twee zware aanslagen plaats, een in de provincie Thi Qar en een in de provincie Al-Muthanna. Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare

informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat IS, door de militaire tegenslagen, haar strategie heeft gewijzigd en dat de organisatie weer meer teruggrijpt naar het plegen van spectaculaire aanslagen diep in het territorium van de tegenstander (in dit geval het sjiitische Zuiden van Irak) om het Iraakse leger, de politie en de PMU te dwingen een groter deel van de strijdkrachten in te zetten voor de beveiliging van Zuid-Irak. Niettegenstaande hierbij ook burgerslachtoffers te betreuren vallen, kan hieruit niet zonder meer worden besloten dat er actueel in Zuid-Irak sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon in het kader van een gewapend conflict.”

Deze motivering is pertinent, deugdelijk en de gedane vaststellingen vinden allen steun in het administratief dossier. Er dient opgemerkt te worden dat de Commissaris-generaal, in de nota met opmerkingen, UNHCR's "Position on Returns to Iraq" van 14 november 2016 en, in de aanvullende nota, de COI Focus "Irak. Veiligheidssituatie Zuid-Irak." van 4 februari 2017 heeft toegevoegd, waarin deze landeninformatie genoegzaam bevestigd wordt. Bijgevolg wordt de motivering door de Raad overgenomen. In zoverre verzoeker in verwijst naar zijn profiel als handelaar en persoonlijke problemen, merkt de Raad op dat hij het feit dat hij daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd onvoldoende concreet aannemelijk heeft gemaakt. Waar verzoeker nieuwe elementen aanvoert, laten deze geenszins toe om de bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen, nu het gros deze documentatie betrekking heeft op de veiligheidssituatie in Basra, terwijl verzoeker uit Thi Qar afkomstig is. De overige documenten gaan in op de algemene situatie in Irak of liggen in de lijn van de landeninformatie die wordt gehanteerd.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP